26/10/2023

Ι.Μ. Χαλκίδος: Η χειροτονία του Επισκόπου Σκοπέλου Νικοδήμου παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Ιστορική, χαρμόσυνη και συγκινητική υπήρξε η ημέρα της 26ης Οκτωβρίου 2023 για την Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος, αφού με εκκλησιαστική λαμπρότητα, και παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, τελέσθηκε, στον πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Χαλκίδος, η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Σκοπέλου κ. Νικοδήμου και κατόπιν το πολυαρχιερατικό συλλείτουργο.

Συλλειτουργοί του Μακαριωτάτου ήταν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες **Σύρου** κ.

Δωρόθεος, **Κορίνθου** κ. Διονύσιος, **Μεσσηνίας** κ. Χρυσόστομος, **Φθιώτιδος** κ. Συμεών, **Θεσσαλονίκης** κ. Φιλόθεος, **Γόρτυνος** κ. Νικηφόρος **Φαναρίου** κ. Αγαθάγγελος και ο οικείος Ποιμενάρχης, **Χαλκίδος** κ. Χρυσόστομος.

Κατά τη διάρκεια της χειροτονίας και της Θείας Λειτουργίας συμπροσευχήθηκαν, επίσης, οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: **Μονεμβασίας** και Σπάρτης κ. Ευστάθιος, **Φλωρίνης** κ. Ειρηναίος, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι: **Κεγχρεών** κ. Αγάπιος και **Λακεδαιμονίας** κ. Θεόφιλος, οι εψηφισμένοι Επίσκοποι: **Ταλαντίου** κ. Επιφάνιος **Σταυροπηγίου** κ. Αλέξιος, πλειάδα Κληρικών και μοναστικές αδελφότητες εντός και εκτός της τοπικής μας Εκκλησίας.

Επιπροσθέτως, παρέστησαν η πρώην Πρωθυπουργός κ. Βασιλική Θάνου, οι Βουλευτές Ευβοίας κ.κ. Αθανάσιος Ζεμπίλης, Κωνσταντίνα Καραμπατσώλη και Αικατερίνα Καζάνη, ο Περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας κ. Φάνης Σπανός, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ευβοίας κ. Γεώργιος Κελαϊδίτης, ο Δήμαρχος Γορτυνίας κ. Ευστάθιος Κούλης, ο Δήμαρχος Φλωρίνης κ. Βασίλειος Γιαννάκης, η Δήμαρχος

Χαλκιδέων κ. Έλενα Βάκα, ο Διοικητής της Σχολής Πεζικού Υποστράτηγος Κωνσταντίνος Τακόπουλος, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ευβοίας Ταξίαρχος κ. Αθανάσιος Γερογιάκομος, ο Λιμενάρχης Χαλκίδος Πλοίαρχος κ. Κωνσταντίνος Φλουρής, ο Διευθυντής Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Ευβοίας Πύραρχος Κωνσταντίνος Ψαρρός, ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Α/βάθμιας Εκπαιδεύσεως Ευβοίας κ. Κωνσταντινος Ζημιανίτης, άλλοι αιρετοί της Α/βάθμιας και Β/βάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, αξιωματικοί των Σωμάτων Ασφαλείας, εκπρόσωποι φορέων και Συλλόγων.

Ο χειροτονητήριος λόγος

Πριν τη χειροτονία του, ο Θεοφιλέστατος κ. Νικόδημος εξεφώνησε τον χειροτονητήριο λόγο του: «Μακαριώτατε, Πάτερ και Δέσποτα, Σεπτέ Προκαθήμενε της καθ’ Ελλάδα Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος, κύριε κύριε Ιερώνυμε,

Εξοχωτάτη Κυρία πρώην Πρωθυπουργέ της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Ιερέ σύλλογε των αγίων Αρχιερέων,

Πανοσιολογιώτατε άγιε Αρχιγραμματεύ της Αγίας και Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος,

Πανοσιολογιώτατοι άγιοι Καθηγούμενοι,

Θείοι λειτουργοί και διάκονοι του Υψίστου,

Τίμιο Πρεσβυτέριο και εν Χριστώ Διάκονοι,

Αγγελική χοροστασία των ενθάδε μοναχών και μοναζουσών,

Εντιμότατοι Άρχοντες, Υπουργοί, Βουλευτές, Δήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι, Πρόεδροι και Κοινοτικοί Σύμβουλοι, Εκπρόσωποι των Πολιτικών, Στρατιωτικών, Δικαστικών, Αστυνομικών, Λιμενικών και λοιπών Αρχών,

Περισπούδαστοι Κύριοι Καθηγητές,

Περιεστώς λαέ του Θεού περιούσιε, πολυσέβαστε, εκλεκτέ και ηγιασμένε,

Τα κύματα του Ευρίπου μετέφεραν προ ημερών στην Χαλκίδα το χαρμόσυνο άγγελμα της, χάριτι Θεού και τιμίαις ψήφοις των αγίων συνοδικών αρχιερέων, εκλογής μου ως Επισκόπου της Επαρχίας Χαλκίδος, Ιστιαίας & Βορείων Σποράδων.

Του Κυρίου συνεργούντος, [πρεσβείαις δε και μεσιτεία του Πολιούχου και Εφόρου της νήσου Σκοπέλου αγίου ιερομάρτυρος Ρηγίνου, ο τάφος του οποίου ευρίσκεται νοτιοδυτικά του οικισμού της Σκοπέλου αναβλύζων αενάως ιάματα και θείαν χάριν άφθονον, του παρόντος και σωματικώς εν τω μέσω ημών διά του ιερού αυτού λειψάνου], μου επιφυλάσσει η θεία πρόνοια την μοναδική και απαράμιλλο ευλογία όπως διακονήσω την τοπική Εκκλησία, εκλεγείς Επίσκοπος υπό τον ψιλόν τίτλον της πάλαι ποτε διαλαμψάσης ιεράς Επισκοπής Σκοπέλου, μιάς εκ των ιστορικών νήσων-δορυφόρων της Ευβοίας.

Είη ευλογητόν το όνομα του Θεού. «Εμεγάλυνεν, όντως, «Κύριος του ποιήσαι μετ' εμού» (Ψαλμ. 125, 2).

Το κάλεσμα που μου απευθύνει ο Κύριος, μοιάζει σαν το κάλεσμα που δέχονται στο εσωτερικό τους βιολογικό ρολόι τα χελιδόνια που ξαφνικά, λες κι είναι όλα μαζί συνεννοημένα, αρχίζουν το κουραστικό ταξίδι τους αυτήν την εποχή, προς τα ζεστά κλίματα. Ένα ταξίδι παράτολμο, που για κάποιον παρατηρητή μπορεί να φαίνεται και άσκοπο, αφού μπορεί να σκεφτεί, ότι αποκλείεται να φτάσουν όλα αυτά τα σμήνη στον τελικό προορισμό τους. Σίγουρα τα αδύναμα και νεαρά χελιδόνια δεν θα αντέξουν την κούραση αυτής της τόσο μεγάλης πτήσης. Όμως, αν παρατηρήσουμε καλά θα δούμε, ότι πίσω από κάθε τέτοιο σμήνος, υπάρχει πάλι η πρόνοια του Θεού, δηλαδή ακόμα ένα χελιδόνι που δεν βρίσκεται εκεί γιατί δεν μπορεί να προφτάσει τα υπόλοιπα, αλλά βρίσκεται εκεί για να βοηθήσει τα αδύναμα αδέρφια του να συνεχίσουν, και εν ανάγκη να τα σπρώξει η ακόμα και να τα πιάσει με το ράμφος του και να τα μεταφέρει μέχρι να βρουν πάλι την δύναμη να πετάξουν από μόνα τους.

Γνωρίζω ότι και το δικό μου ταξίδι δεν είναι εύκολο. Θα είναι κουραστικό και με μεγαλύτερες υπευθυνότητες τώρα πιά. Όμως, ο άνθρωπος δεν βασίζεται μόνο στο δικό του βιολογικό ρολόι. Εμείς έχουμε το κάτι άλλο που μας δίνει το κουράγιο για να συνεχίσουμε τον αγώνα μας. Έχουμε τη δύναμη που αντλούμε από την πίστη μας στον Τριαδικό Θεό, ώστε να συνεχίσουμε το ταξίδι μας μέχρι την ολοκλήρωσή του που δεν είναι άλλη από την προσδοκία μας για την ανάστασή μας και την αιώνια ζωή, τα οποία και ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεώς μας. Όπως λοιπόν τα χελιδόνια, έτσι κι εμείς οι χριστιανοί έχουμε το δικό μας μεγάλο πνευματικό ταξίδι. Κι όπως τα χελιδόνια έχουν τον οδηγό τους, έτσι κι εμείς έχουμε τον πρώτο Αρχιερέα Χριστό, το θείον και Παράκλητον Άγιον Πνεύμα, και εν συνεχεία, τους Αρχιερείς μας για να μας οδηγούν, δίνοντάς μας κουράγιο (με το δυνατό πέταγμά τους) να τους ακολουθήσουμε. Όργανον Θεού είναι ο Αρχιερεύς, τεταγμένο εις το «πτερώσαι ψυχήν, αρπάσαι κόσμου και δούναι Θεώ», να δώσουμε φτερά στην ψυχή, να την αρπάξουμε από τον κόσμο και να τη δώσουμε στον Θεό, κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Αυτό είναι το έργο που καλούμε σήμερα να αναλάβω. Γνωρίζω ότι από σήμερα δεν έχω μόνο να ανταπεξέλθω στις δικές μου ανάγκες, βιοτικές και πνευματικές. Από σήμερα θέτω τη ζωή μου και τη δύναμή μου στην οικογένεια των Αρχιερέων της Εκκλησίας μας, για να γίνω κι εγώ ελάχιστος βοηθός στο μεγάλο λογικό ποίμνιο των χριστιανών αδελφών μου.

Και η σημερινή ημέρα δεν βασίζεται στα δικά μου «θέλω». Έμαθα πολύ καλά ότι τα δικά μου «θέλω» δεν έχουν καμία δύναμη μπροστά στο θέλημα του Θεού μας.

Η εκλογή είναι ένα μυστήριο. Ο Θεός επιλέγει όποιον θέλει και όπου θέλει. Υποκλίνομαι στο ως άνω μυστήριο και στη σκέψη μου έρχεται το Λειτουργικό: «Σιγησάτω πάσα σαρξ βροτεία, και στήτω μετά φόβου και τρόμου, και μηδέν γήινον εν εαυτή λογιζέσθω».

Με αυτές τις ταπεινές σκέψεις προσεγγίζω σήμερα το μυστήριο της προσωπικής μου Πεντηκοστής. Βιώνω το παράδοξο, όπως τότε, κατά την ημέρα την μεγάλη της Πεντηκοστής «Παράδοξα σήμερον, είδον τα έθνη πάντα εν πόλει Δαβίδ, ότε το Πνεύμα κατήλθε το άγιον εν πυρίναις γλώσσαις, καθώς ο θεηγόρος Λουκάς απεφθέγξατο». Στέκομαι με απορία μπροστά στο μεγάλο τούτο γεγονός της ζωής μου. «Ομολογώ την χάριν, κηρύττω τον έλεον, ου κρύπτω την ευεργεσίαν».

«Εν ψυχή συντετριμμένη και πνεύματι ταπεινώσεως» (Δαν. γ΄, 39) αναπέμπω εν πρώτοις τον ύμνο, την δοξολογία, την τιμή και την προσκύνηση στον οικτίρμονα και φιλάνθρωπο Θεό για τις ευλογίες του προς την αναξιότητά μου. Με ελέησε πλουσιοπάροχα, άνοιξε δρόμους στη ζωή μου και με αξιώνει σήμερα της δωρεάς της αρχιερατικής χάριτος. Τα τελεσιουργούμενα από την ημέρα της εκλογής μου, (αποκορύφωμα των οποίων είναι η σημερινή χειροτονία μου) αποτελούν για μένα μία ακόμη μυστική θεοφάνεια.

Με θαυμασμό στέκομαι μπροστά στο μυστήριο της χειροτονίας, και οικειοποιούμαι τον λόγο του Προφήτου Ησαίου «Ω τάλας εγώ, ότι κατανένυγμαι» (Ησ. στ’, 5). «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Μετά την προς τον Θεό ευχαριστία μου, καταθέτω ειλικρινή αισθήματα βαθυτάτου σεβασμού, απέραντης ευγνωμοσύνης και υιικής αφοσιώσεως προς Εσάς Μακαριώτατε, για την ευμενή πρόκριση της αναξιότητός μου.

Δοξάζω μετά πάντων των ευσεβών και Ορθοδόξων Χριστιανών τον εν Τριάδι προσκυνούμενο Θεό διότι επί δεκαπενταετία, και μάλιστα σε καιρούς χαλεπούς και πολύπονους, εξαντλητικούς και πολύμοχθους, μετά συνέσεως πολλής, σοφίας περισσής και δυνάμεως Κυρίου, κατευθύνετε την αγιωτάτη Εκκλησία της Ελλάδος και τούτο σημείο μέγα παρά του Θεού εστί.

Ετύγχανε, Μακαριώτατε, όσες φορές είχα ως ιερεύς συλλειτουργήσει μαζί Σας, να

αναλαμβάνετε υπό των ταπεινών μου χειρών στους στιβαρούς ώμους σας κατά
ριο. Και σήμερα συμβαίνει το
αδυνάμων ώμων τον ζυγό του
πλέον κι εγώ την επιπρόσθετη

Ευχηθείτε, ώστε το ιερό Ωμόφορο, το οποίο τα τίμια Αρχιεπισκοπικά χέρια σας θα με ενδύσουν, όταν έλθει η ευλογημένη ώρα που θα ορίσει ο Κύριος, να του το παραδώσω λευκό, αρωματισμένο με τα δάκρυα της προσευχής και της θυσιαστικής διακονίας.

Εκζητώ προς τούτο και τις πρεσβείες της Υπερευλογημένης Ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της επονομαζομένης Δαμάστας, της οποίας το ιερό εικόνισμα φιλοξενούμε κατ' αυτάς στην Χαλκίδα, το οποίον εκόμισε ο πολλά αγαπήσας με, παριστάμενος και συλλειτουργών Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ο εύστροφος και αγωνιστής, ο εν κοινωνία των ανθρώπων διαιτώμενος καθώς και τις πρεσβείες του Αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του οποίου την μνήμη χαρμοσύνως εορτάζουμε.

Ευχαριστίες εκφράζω και προς την σεπτή Χορεία των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, των συγκροτούντων την Αγία και Ιερά Σύνοδο, η ψήφος των οποίων με προήγαγε στο Αρχιερατικό αξίωμα και με ανέδειξε Επίσκοπο.

Κατά τον σταθμό τούτο της ζωής μου, ιδιαίτατο καθήκον ιερό και οφειλή ευγνωμοσύνης καταθέτω στον Γέροντά μου, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κύριο Χρυσόστομο, στον οποίο από νεαράς ηλικίας εμπιστεύθηκα την «της ψυχής μου κηδεμονίαν», εκ των σεπτών χειρών του οποίου έλαβα την συμμαρτυρία για την ιερωσύνη, τον υπάρχοντα μέντορα της πνευματικής και εκκλησιαστικής μου ζωής, τον εμπνεύσαντα και εμπνέοντά με την αγάπη και την αφοσίωση προς την

Εκκλησία, τον διδάξαντα και διδάσκοντά με «αγιωσύνην επιτελείν εν φόβω Θεού», τον με το προσωπικό του υπόδειγμα κατευθύνοντα τον αγώνα του εκκλησιαστικού μου στίβου: να θέτω δηλαδή υπέρ πάντα και κατά πάντα και διά πάντα το ιερό της Εκκλησίας.

Η συνετή καρδία του, η σοφία, η ποιμαντική δεξιοτεχνία, το λειτουργικό του ήθος και πάνω απ᾽ όλα η απλότητά του, το χαμόγελό του και η σπάνια αρχοντιά της ψυχής του, τον καθιστούν υπόδειγμα αληθινού ποιμένος, διδακτικώτατο παράδειγμα για τους ποιμένες και πατέρες του λαού του Θεού.

Με περισσή έκπληξη, πριν λίγους μήνες, τον άκουσα να μου λέγει: Σε έχω προτείνει για βοηθό Επίσκοπό μου. Προετοιμάσου για χειροτονία. Δεν είχα ποτέ σκεφθεί ή επιζητήσει αξιώματα και ανώτερα χαρίσματα. Πάντοτε ήμουν ευγνώμων γιατί ο Θεός παρέβλεπε την αναξιότητά μου και μου επέτρεπε να τον διακονώ ως πρεσβύτερος της Εκκλησίας Του. Γνώριζα εκ του πλησίον το πολυεύθυνο και πολύπονο του πράγματος. Τώρα ζητά απείρως περισσότερα. Η αρχική έκπληξη και οι τυχόν αμφιβολίες ξεπεράστηκαν, μετά δυσκολίας ομολογώ, από την σκέψη ότι έτσι απλή και σαφής είναι η κλήση της θεϊκής Αγάπης. Όταν η σαρκωμένη και σταυρωμένη Αγάπη σε καλεί να την διακονήσεις δεν επιδίδεται σε πολυπράγμονες συζητήσεις και αναλύσεις αλλά, με τρόπο απλό και ήσυχο, απλώνει το χέρι και σε καλεί κοντά της. Ο Κύριός μας όταν επέλεξε τους Μαθητές και Αποστόλους Του αρκέσθηκε σε δύο λέξεις ‘’Ακολούθει μοι’’. Δεν προσπάθησε να τους αναλύσει διεξοδικά και να διαφημίσει το περιεχόμενο και τα ωφέλη της κλήσεως. Με

ευθύτητα και σαφήνεια τους απηύθηνε την κλήση. Κι αυτοί χωρίς πολυπραγμοσύνη αλλά με ταπείνωση κι απόλυτη εμπιστοσύνη παρέδωσαν τον εαυτό τους στο θεϊκό κάλεσμα.

Έκλινα, λοιπόν, την κεφαλή και παραδόθηκα ολοκληρωτικά. Και τούτο όχι άνευ συστολής και αμηχανίας. Αποδέχομαι ευλαβικά το μεγάλο χάρισμα της αρχιερωσύνης και υπό την σκέπη του Ωμοφορίου του Επισκόπου μου θα συνεχίσω ενεργά το ποιμαντικό έργο μεταξύ των άλλων εκλεκτών εργατών της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Μακαριώτατε,

Σε λίγο θα θέσετε πρωτοστατικά τα χέρια σας στην κεφαλή μου, μετά των αγίων χειρών των συλλειτουργών Σας Αρχιερέων, για να μου δώσετε και τον τρίτο βαθμό της ιερωσύνης. Υπόσχομαι ότι θα τα τιμήσω και θα καταβάλλω όλη μου την δύναμη για να φανώ αντάξιος των προσδοκιών και της εμπιστοσύνης σας.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνω προς τους παρόντες αγίους Αρχιερείς, τους λειτουργούς και τους συνευχομένους.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεο.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιο.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φλωρίνης κ. Ειρηναίο.

Τους Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Κεγχρεών κ. Αγάπιο και Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλο.

Καθώς και τους Θεοφιλεστάτους εφηφισμένους Επισκόπους Ταλαντίου κ. Επιφάνιο και Σταυροπηγίου κ. Αλέξιο.

Η παρουσία και η συμμετοχή τους στη χαρά μου αποτελεί για μένα ιδιαίτερη ευλογία και εξιδιασμένη τιμή.

Οφειλετικά ευχαριστώ τον Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο για την αγάπη που επέδειξε προς το πρόσωπό μου και την πνευματική συμπαράσταση που μου προσέφερε, από όταν ακόμη ξεκινούσα τον δρόμο της αφιερώσεώς μου. Καθ΄ όλη την ταπεινή πορεία μου κοντά του, ότε διετέλει Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος, υπερεκπερισσού αισθάνθηκα την βοήθεια, τον επιστηριγμό, την αμέριστο συμπαράσταση και διαρκή προστασία, διά των οποίων

καθημερινώς με περιέβαλε, έχοντας το εξαιρετικό προνόμιο να τον υπηρετήσω εκ του σύνεγγυς και να τον διαδεχθώ στο γραφείο της Πρωτοσυγκελλίας.

Η ευγνωμοσύνη μου θα παραμείνη εσαεί, για όσα ανεπανάληπτα και μοναδικά βίωσα και διδάχθηκα από το αστείρευτο φρέαρ της απέραντης πείρας και ευρυμαθείας του.

Τα αυτά αισθήματα υποβάλλονται και σε έναν καλλιεργημένο, αξιόλογο και κατά πάντα καταξιωμένο Ιεράρχη, με ανεκτίμητη ποικιλόμορφη προσφορά στην Εκκλησία, τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Φαναρίου κ. Αγαθάγγελο, τον Γενικό Διευθυντή του νευραλγικού εκκλησιαστικού οργανισμού της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Η σκέψη μου και οι ευχαριστίες μου στρέφονται επίσης και προς τον νεοεκλεγέντα Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο, ο οποίος είναι σαρξ εκ της σαρκός της Χαλκίδος και της αύρας του Ευρίπου. Είναι δεμένος με την Ευβοϊκή μικρή πατρίδα, με όλα τα καλά του ήθους των κατοίκων της, τον σεβασμό προς την Εκκλησία και τις παραδόσεις της, την αισιόδοξο διάθεση, την αλληλεγγύη και την συμπαράσταση προς τον πλησίον, την υπευθυνότητα και την κοινωνικότητα.

Υπήρξε η 1η χειροτονία του Σεβασμιωτάτου γέροντός μας κ. Χρυσοστόμου, Διετέλεσες ως Αρχιδιάκονος και ως Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Γραφείου του Σεβ/του και αργότερα ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος. Εξετέλει τα καθήκοντά του με ευλάβειαν και ευσυνειδησίαν, με σεβασμό προς τους προϊσταμένους του, με αφοσίωση, με ταπεινότητα, πάντοτε πρόσχαρος, πρόθυμος εις διακονίαν.

Εμαθήτευσε αργότερα πλησίον του Μακαριωτάτου και αύξησε τα αναρίθμητα τάλαντά του, τα οποία πάντοτε διαθέτει στην υπηρεσία του πλησίον. Έχει και λιπαρά μόρφωση και τούτο θα τον καθιστά ικανό να δίδη λόγον παντί τω αιτούντι περί της εν ημίν ελπίδος και να προβάλλη τους θησαυρούς της Ορθοδοξίας σε ένα πολυπολιτισμικό περιβάλλον ως αυτό της Θεσσαλονίκης.

Επιθυμώ να υπομνήσω ότι η διακονία μου αρρήκτως συνδέεται μετά του σεβασμίου προσώπου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ν. Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου, μετά του οποίου συνδεόμεθα από παλιά ως ιερείς μετά γνησίας αμοιβαίας αγάπης, αδελφικού πνεύματος και αλληλοσεβασμού, για τα ευεργετικά αισθήματα και την αμέριστο συμπαράσταση που επιδεικνύει προς την ελαχιστότητά μου, καθώς και τις εκδηλώσεις της ειλικρινούς αγάπης του.

Προς τον παριστάμενο και συνευχόμενο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη του Οικουμενικού Θρόνου Ιταλίας κ. Πολύκαρπο, επιθυμώ όπως υποβάλω τις διάπυρες ευλαβείς ευχαριστίες μου. Ήταν εκείνος που μου έδωσε ώθηση και στάθηκε δίπλα

μου κατά τα χρόνια των σπουδών μου στην Ιταλία, αλλά και μέχρι σήμερα, σαν πραγματικός αδελφός. Η μετά πολλών κόπων και θυσιών ολοπρόθυμη παρουσία του στο νέο ξεκίνημα της ζωής μου, μου δίνει ξεχωριστή χαρά και την αισθάνομαι ως ιδιαίτερη ευλογία.

Αποδίδω συμβολικώς τα οφειλόμενα στον εκ της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Αντιοχείας προσελθόντα, λίαν τιμητικώς, σεβάσμιο Ιεράρχη Αρεθουσίων κ. Ηλία, διά του οποίου ομολογείται κανονικώς η ενότης της πίστεως και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, και προς τον οποίον υποβάλλονται θερμότατες ευχαριστίες για τον υπερβάλλοντα κόπο στον οποίον υπεβλήθη να ταξιδέψει από τη μακρινή Βενεζουέλα.

Χρέος επιτακτικό και καθήκον επιβεβλημένο είναι αυτή την ιερή ώρα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στους κατά σάρκα γονείς μου, οι οποίοι με ζήλο και σοφία καλλιέργησαν την ευσέβεια στην ψυχή μου. Φιλώ το χέρι της συμπροσευχομένης μητρός μου Μαρίας και ευσεβάστως αιτούμαι την εξ ουρανού ευλογία του πατρός μου Αναστασίου. Η ευχή τους ας με συνοδεύη στη νέα μου διακονία.

Σε αυτούς οφείλουμε, η ταπεινότης μου κι ο αδελφός μου, το ευ ζην της κατά Χριστόν ζωής. Η θεϊκή Αγάπη τους κάλεσε να πράξουν μία μέγιστη πράξη θυσίας: Να δώσουν και τα δύο τους παιδιά στην διακονία της Εκκλησίας. Αφέθηκαν με πίστη και περισσή προθυμία στο θεϊκό κάλεσμα. Στάθηκαν με κάθε μέσο και με κάθε τρόπο δίπλα στα παιδιά τους. Και ο Θεός τίμησε την προσφορά τους και τους έδωσε μεγάλες πνευματικές χαρές. Ιδιαιτέρως η μητέρα χάρηκε την εις Επίσκοπον χειροτονία του πρώτου τους γιού και σήμερα συμμετέχει με ψυχική ευφροσύνη στην εις Επίσκοπον χειροτονία του δεύτερου γιού τους. Η μεγάλη πνευματική χαρά αυτής της ώρας της ανήκει διότι είναι η απάντηση του Θεού στην θυσιαστική τους προσφορά και στον αγώνα τους να φανούν τα παιδιά τους αντάξια της κλήσεως και της αγάπης του Θεού.

Άφησα τελευταίο τον κατά σάρκα αδελφό μου Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρο. Τον μνημονεύω με ιδιαίτερη συγκίνηση, διότι μου έδωσε ο Θεός την μεγάλη ευλογία να συνυπηρετήσω την τοπική μας Εκκλησία και στο επιτελείο της και μαζί να εργασθούμε ιεραποστολικά στην Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος.

Του οφείλω άπειρη ευγνωμοσύνη διότι πάντοτε μου συμπαραστάθηκε με αγάπη. Και τώρα, από τη νέα του έπαλξη, αγωνίζεται με αυταπάρνηση, ανιδιοτέλεια και ζήλο για την εξάπλωση του ευαγγελικού λόγου. Τον διαβεβαιώ πως πάντοτε θα είμαι δίπλα του, συνδιάκονος στον καλό αγώνα της σωτηρίας των ψυχών που μας ενεπιστεύθη ο Θεός.

Λόγο ευχαριστίας θερμό έχω επίσης προς όλους τους διδασκάλους και καθηγητές μου, οι οποίοι μου προσέφεραν θησαυρό γνώσεως εκ της παιδικής μου ηλικίας μέχρι των σπουδών μου στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και κατόπιν στην Εσπερία, και ιδιαιτέρως προς τους καθηγητές μου στην ΑΕΣΑ, στην οποία ομολογώ πως έλαβα πολύτιμα εφόδια, τα οποία άπαντα κατέθεσα ως ευτελές «λιθάριον» στο θησαυροφυλάκιο της αγίας μας Εκκλησίας. Ας επιτραπή ο λόγος κεχωρισμένης ευχαριστίας και ευγνωμοσύνης προς την παρευρισκόμενη δασκάλα μου της Α΄ τάξεως του Δημοτικού Σχολείου Γιαννούλα Μποροδήμου, καθώς και προς τον πολυμαθή, και ορμητικό, και ωφέλιμο Καθηγητή της ΑΕΣΑ κ. Κοσμά Γεωργίου, οι οποίοι μετελαμπάδευσαν εις εμέ όχι μόνον γνώσεις, αλλά κυρίως μου ενέπνευσαν το ορθόδοξο ήθος.

Την στιγμή αυτή η σκέψη μου στρέφεται στην Χώρα των Ζώντων, εκ της οποίας η μακαρία ψυχή του πολυσεβάστου Γέροντός μου μακαριστού Μητροπολίτου Χαλκίδος κυρού Χρυσοστόμου, εκ των σεπτών χειρών του οποίου έλαβα τους δύο πρώτους βαθμούς της ιερωσύνης, υπερίπταται σήμερα ενταύθα και συμμετέχει συναγαλλόμενος και συνευφραινόμενος επί τη χειροτονία μου. Στο Πανεπιστήμιο του Ωμοφορίου του σπούδασα και εκείνος με έμαθε να αγαπώ την Εκκλησία και την αγιασμένη της παράδοση. Ας είναι η μνήμη αυτού αιωνία και αλησμόνητος, η δε από καρδίας ευγνωμοσύνη μου άπειρος διά βίου παντός.

Με ευγνωμοσύνη μνημονεύω ομοίως της προσφοράς του αειμνήστου Μητροπολίτου Ιταλίας και Μελίτης κυρού Γενναδίου, Ιεράρχου αγάπης και ευγενείας, για την συμπαράστασή του κατά το διάστημα της παραμονής μου στην Ιταλία και για την υποτροφία που μου εξασφάλισε για να μπορέσω να πραγματοποιήσω τις σπουδές μου εκεί.

Δεν θα μπορούσα να μην ευχαριστήσω τους Ενορίτες στις Ενορίες Μπάρι, Φοβαίας και Πεσκάρα της Ι. Μητροπόλεως Ιταλίας και όλους τους ορθοδόξους κατοίκους των πόλεων αυτών για τα, περίπου, τρία χρόνια της εκεί ιερατικής βιοτής μου. Η διακονία μου εκεί θα παραμείνει ανεξίτηλη στην ψυχή μου. Οι κάτοικοί τους θα παραμείνουν σε όλη την ζωή μου οι άνθρωποί μου. Χαιρετισμό απευθύνω στην παρευρισκόμενη πρώην Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητος Φοβαίας κ. Ιωάννα Παπανικολάου-De Sanctis, μαζί με την κ. Ελένη Τελαλίδου, οι οποίες με αμεσότητα

άφησαν την Ιταλία, για να είναι παρούσες εδώ εγκαίρως, διαβεβαιώνοντάς τες πως αγάπησα τον τόπο τους γνήσια και αληθινά.

Ringrazio il Reverendissimo p. Ludovico Maria Centra per quello che ha fatto non solo in questi anni, ma anche per la preghiera, la delicatezza e cordialità infinita di questi giorni particolari. Ringrazio il mio carissimo Francesco Godino per il tanto bene che mi ha voluto e che spesso mi è stato di esempio nell'entusiasmo e nella fede.

Τέλος, ευχαριστώ εκ βάθους καρδίας, όλους εσάς, όσοι σήμερα ήλθατε για να βάλουμε μαζί το Ευλογητός της νέας εκκλησιαστικής μου πορείας, τους εκπροσώπους των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών της πόλεως και του νησιού μας, τους αδελφούς Κληρικούς που παρίστανται, τα Μέλη των μοναστικών Αδελφοτήτων, τους συνεργάτες μου στην υπηρεσία των Γραφείων της Ιεράς μας Μητροπόλεως, αλλά και προς τους ιεροψάλτες, τους συγγενείς και φίλους μου, ιδιαίτερα τους εκτός της Χαλκίδος, που ταξίδεψαν για να είναι σήμερα δίπλα μου. «Δώη Κύριος ο Θεός κατά την καρδίαν ενός εκάστου».

Θα ήθελα επίσης να επεκτείνω το ευχαριστώ προς όλους τους ευλαβείς Χριστιανούς της Μητροπόλεώς μας, με τους οποίους περπάτησα όλα αυτά τα χρόνια και οι οποίοι με δίδαξαν, αλλά και τόσο πολύ με αγάπησαν, καθώς επίσης και στους αδελφούς που απουσιάζουν λόγω επιτακτικών δεσμεύσεων, αλλά δεν παρέλειψαν να μου εκφράσουν τηλεφωνικώς τη συμμετοχή τους.

Μακαριώτατε,

«Ελήλυθεν η ώρα». Δέος καταλαμβάνει την ύπαρξή μου. «Μεγαλύνει όντως η ψυχή μου τον Κύριον ότι επέβλεψεν επί την ταπείνωσιν του δούλου αυτού». «Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον».

Εύχεσθε, παρακαλώ, ο Θεός, διά πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, του αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του μυροβλύτου, των Οσίων Δαυίδ του γέροντος, Ιωάννου του Ρώσσου και Ιακώβου του Τσαλίκη, του «με συγχωρείτε», του αγίου ιερομάρτυρος Ρηγίνου Επισκόπου Σκοπέλου και πάντων των εν Ευβοία διαλαμψάντων Αγίων, Οσίων, Πατέρων και Ιεραρχών να με αναδείξει καλό και φιλόπονο εργάτη του αμπελώνα του».

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών προς τον Επίσκοπο

Αμέσως μετά, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος, απευθυνόμενος στο νέο Επίσκοπο, του ανέπτυξε την ιστορία της Επισκοπής Σκοπέλου και με την παρήχηση της εννοίας σκόπελος, δηλαδή εμπόδιο, του επέστησε την προσοχή έναντι των εμποδίων της νέας του αρχιερατικής διακονίας και του εκμυστηρεύθηκε τους τρόπους αποφυγής τους όπως η Ιερά Παράδοση και το αλάνθαστο εμπειρικό βίωμα των αγίων της Εκκλησίας υποδεικνύουν.

Επίσης του ενεπιστεύθη ότι έργο του Επισκόπου είναι η υποστήριξη των πιστών, με το κήρυγμα της ελπίδας, πως ο μέγας σκόπελος του εγωισμού και του θανάτου προσπελάζεται μόνο όταν εμπιστευθούμε απόλυτα τον υποδείξαντα την ταπείνωση, ως αρίστη οδό και νικητή του θανάτου, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

Σύσσωμο το εκκλησίασμα αναφώνησε «Άξιος»

Αμέσως μετά, ακολούθησε σε κλίμα κατάνυξης, η χειροτονία, ενώ σύσσωμο το εκκλησίασμα αναφώνησε «Άξιος» όταν ο σεπτός Προκαθήμενος της Εκκλησίας μας ενέδυε τον νέο Επίσκοπο Σκοπέλου με τα αρχιερατικά άμφια και τα διακριτικά του τρίτου βαθμού της Ιερωσύνης.

Πριν την ολοκλήρωση της λαμπρής θρησκευτικής τελετής, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος συνεχάρη τον Επίσκοπο Σκοπέλου κ. Νικόδημο, του ευχήθηκε να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο στον δρόμο της αρετής και της θυσιαστικής αγάπης, ενώ του πρόσφερε ως ευλογία ένα αρχιερατικό εγκόλπιο.

Μετά το πέρας της Πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, σε χαρμόσυνο κλίμα, ο

νέος Επίσκοπος μοίρασε το αντίδωρο στους πολυάριθμους συγκινημένους πιστούς, προσφέροντας παράλληλα κι ένα αναμνηστικό της χειροτονίας του, ενώ δέχθηκε τις εγκάρδιες και ενθουσιώδεις ευχές κλήρου και λαού.

Συν Θεώ, αύριο, Παρασκευή 27 Οκτωβρίου 2023, το πρωί, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σκοπέλου κ. Νικόδημος θα χοροστατήσει στον Όρθρο και θα προστεί στην Θεία Λειτουργία, στον Μητροπολιτικό Ι. Ναό Αγίου Δημητρίου Χαλκίδος.

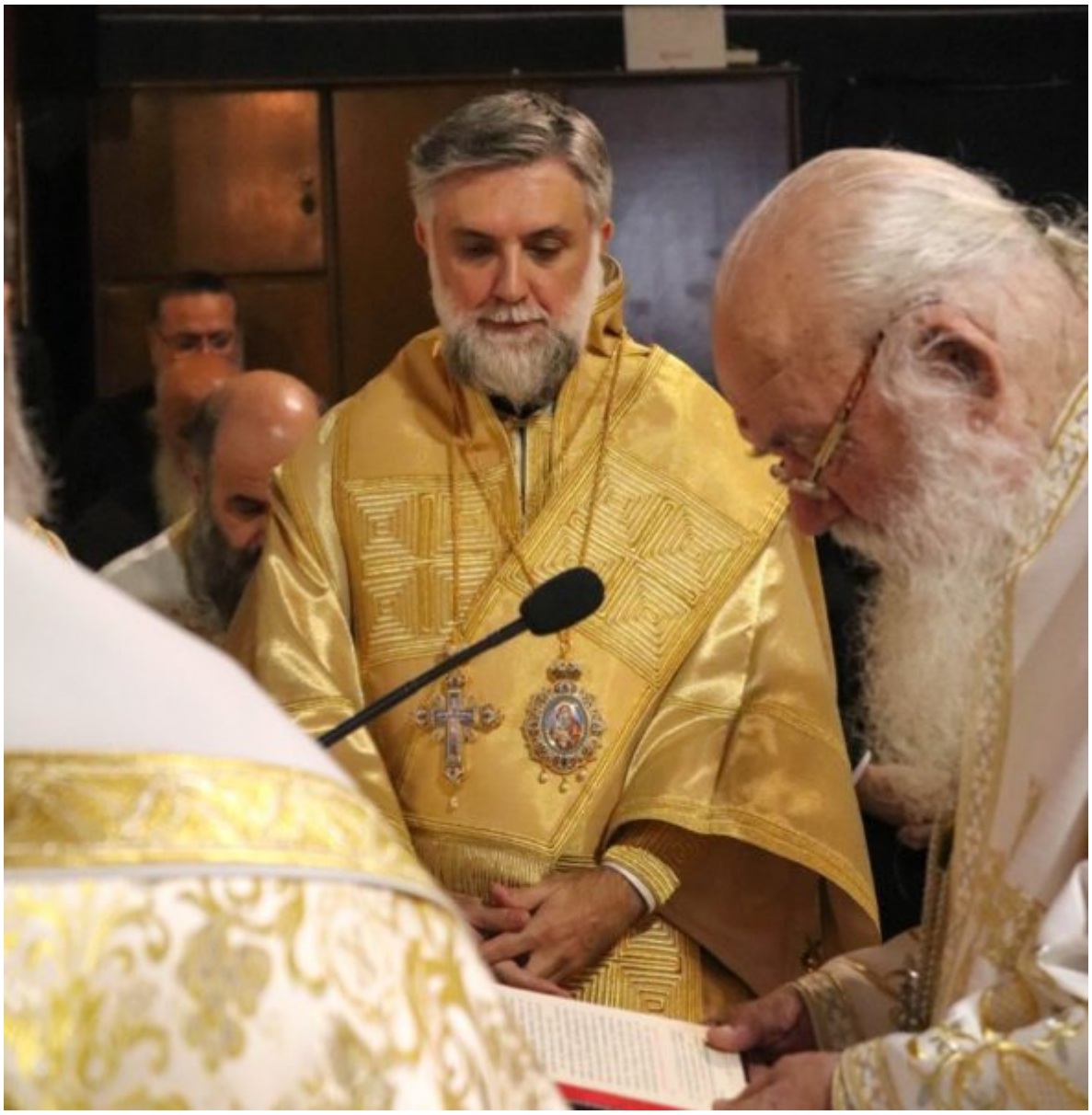

Φωτογραφίες: Παρασκευή Σπυροπούλου, Ανδρέας Ρούκο, Γεώργιος Μπασούκος